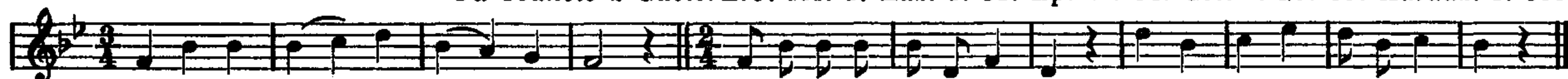

89. NEŠŤASTNÁ SVATBA

181. *Od Ivančic z Čučic. Erb. III. 1. Luž. 1. 31. Zp. II. 34. Čel. I. 26. 80. Karadž. I. 309*

A v pondě - lí po ne - dě - li, česal Heřman koně vra - ný, če - sal Heřman ko - ně vra - ný.

A v pondělí po neděli
[: česal Heřman koně vraný. :]

Přišla k němu jeho matka,
přinesla mu krásné jabka.

Co si, Heřman, co si smutný,
zdaliž tě hlava nebolí?¹⁾

Jak pak nemám smutný býti,
dyž mám pro nevěstu jeti
a domů se nevrátiti?

Nejeď, Heřman, nejeď pro ni,
pošli pro ni tři sta koní.

Tři sta koní, to nic není,
dyž já musím přece pro ni.

Jak jsó mrskli, tak jsó jeli,
až na tó lóku přijeli.

Na tó lóku na širokó,
pod tó lípu pod vysokó.²⁾

Koníček zlámal nožičku,
Heřmánek srazil hlavičku.³⁾

Formani só se radili,
majíl' pro ni přece jeti,
či se domů navrátiti.

Tělo mrtvé promluvilo,
by se pro ni přece jelo.

»Nebude-li mně samému,
bude bratrovi mladšímu.«

Jak só mrskli, tak só jeli,

až na její dvůr přijeli.⁴⁾

Vítám vás, páni mládenci,
kde ste ženicha nechali?

A ženich nám doma zůstal,
aby hostům stoly chystal.

Jak živa sem neviděla,
jak živa sem neslyšela,

aby ženich doma zůstal,
aby hostům stoly chystal.

Jak só mrskli, tak só jeli,
až na tó lóku přijeli.

Nevěsta se s vozu nahla,⁵⁾
červenó krev uhlídala.

Tady vidím krev červenó,
není-li to Heřmanova?⁶⁾

A to není krev člověčí,
ale to je krev zvířecí.

Zabil Heřman, zabil lani,
aby měl hostům chystání.

Jak só mrskli, tak só jeli,
až na jeho dvůr přijeli.

Vítám vás, páni mládenci,
vítám vás, panny družičky.

Tebe, nevěsto nemilá,
dy bys byla krk srazila,
než mého Heřmana znala!

Komu pak to máti praví?
Nepraví-li to mně samý?

A to nepraví mně samý,
a to praví Heřmanovi.

Dyž počaly stolů chystat,
Heřmanovi hrany zvoní.

Komu pak to hrany zvoní?
Nezvoní to Heřmanovi?⁷⁾

Umřelo tady dělátko,
a to malé nemluvňátko.

Dyž počali k stolu sedat,
Heřmanovi prepus zvoní.

Komu pak to prepus zvoní?
Nezvoní-li Heřmanovi?

Komu pak by to jinému,
nežli Heřmanovi tvému?⁸⁾

Nevěsta to uslyšela,
hned jim oknem vyskočila
a na krchov hned běžela.⁹⁾

Jedním nožem hrob hrabala,
druhým nožem k srdci jela.

Kdo tady půjde, pojede,
každý litovati bude.

Leží tady tělo s tělem,
dvě dušičky s Pánem Bohem.

1) Ach, můj synu roztomilý,
co pak si tak zarmócený?

2) A dyž přišli na rozcestí,
nenadáli se neštěstí.

3) Koně se jim zatočili,
ženichovi hlavu strhli.

4) Hned zas jeli, nemeškali,

pro nevěstu pospíchali.

5) Nevěsta se našinula.

6) Zdali není ze ženicha,
mého drahého klenóta?

7) Pověz ty mně, starší dróžko,
má nejlepší tovaryško,

komu ty zvony zvonijó,
že oni tak smutně idó?

8) To zvonijó ženichovi,
temu tvému klenótovi.

9) Nevěsta hned ven vylezla,
dva zlaté nože nalezla.